

Spandhikuluwa fawaf

1.

Forkes
fortuna
judat.

Law. 1290

2.

Toimefuselt

sootetus

Lõasolev aegkiri esitab, Põllinna
Õpetajate Seminari korras
Õpetingite aegkirja esimest num-
brit.

Selle aegkirja väljaandmise-
ga on küllalt ennem kõheldud
ja igasuguste takistustega
õideldud, kui lõpuks nüüd
nii kaugete on saadud.

Kuivad seda laiemas hul-
gas vastu võetaks ja vaim-
liselt ja moraalselt toetataks

4.

sellesel olemeb midugi
aegkiri väärtus ja
hüvangu, toimeluse too
igalalies sulle üks ei
oita.

K. Över. aeglis loak
leb midugi pöördajalikk
kavatsust, kuid ta ei
taha mitte ainult kuuve
propagandamisega tegeleda
vaid kehtab kõiki mis
ilus ja ideaalse.

Sellepärast kavatses
toimetus anda iluüjan,
dusele tähtsana oia,
peäleki kui avaresse võtta,
et seminaris ei ole

5.

praege ilde test oeglaga.

Tõhtust tuleb ka
anda artiklite test
okulisele osale.

Tuleb küsida on
mõistagi, palju test suu-
dame testide. Aga
sageli on need ilmselge,
aluse, see suuremalt
kui laiemalt ringid
hõlpsalt spikasid, test
need hõlpsad, nimelt on
ühikud ka kaastööd
ja eda sõrgile
ne on vähemgi tahet.

23 Märts

1950.

Pärnetaus.

-DOORTELE-

Silm sõravad ja lõõravad ja
kingedest hurravad, nii vaa-
data elu — nü võita vaim,
mis hukkab elu — talva
mõtiskelu .

Noorus, su purpurset itu,
su jahedad viiv ma ihkarz,
mis sageli kosutab hinge
ja põlvideid ning osutab
nooruse värskust ja hõlmi-
teid. Vaan hurrouste hange.

Oo, vanu — ma viikar!

Me kulised ihad, kui kibuvitsvinnad! Ei kutsu noid
vanu appi, vaid võitlema
nendega — ja võideldes

9

plüüane Iu. —

On kulevik meie — siit
harduge teie !

Ning siit, kui ocluse
ette, hõbedasse vesse, kull-
lana sõnades, elatides itoa,
kui sila voolab itoa,
nähes ituat rüvetina...

Pind pakub oodates
poreroid oogu, mit kodi-
rud on vanaide itoa,
mit seoburid rõõmud —
mit teoks suab me kõikide
itoa, me kush. molla laevoni
kõinsb! ...

16 XII 1924. H. D.

8

Forwita olewat
oaga, et omad
kuleviku õnne
kindlustada.

Meie oller, aastaid ja ku-
lewiku elu endale ette ku-
jutades, meenivad niisuguse
suguseid põlvide meie silma-
de ette — nagu vabe-
sein on olema ja tulevase
eluga vahel.

Elu on üheks, nii kui
õitsev lill aastal, mis õitsedes
omad õie lõhna laialt laotab
ja kord murdumise ka ma-
ha.

Nii on ka inim-elu, noored
kui ka vanad. Täna ole
nii rõõmus teie eluajal
... ja kustub kord elu

Müürid ja suigud igavesele meele. — Poljused leinorpe kes on nõrkisind liig vana, kellest elaks võinud poljugi loota.

Kuid saatus on juhtinud teisiti nende eluteed ja saatus ka kutsus need üle.

Nii mitmekki püüdsid kultuur tööd teha, et tulevat elu õnnelikuna lunda; kuid nad pidid need püüded poolsti jätma.

Nii mitmekki ei osanud "õige" teed kasta ja sattusid viletsusse ja hädasse. —

Meie peame ise sebst
 arv saama mis hää, ja
 mis halb on, meie ei saa
 mitte lasta teisi
 omale esimest, ego tei.
 pööde sundida. —

Peame loobuma kõig
 mis meie füüsiliku ra
 kendab. Loobuma mitte
 aruse pärast, vaid venna,
 õe, ühiskonna ja tulevate
 see pärast.

Meie peame armasta
 ma loesolevat ego, sest
 mil on rahvustiste puhe
 te poolst olevik millest
 paremat meie on —

12

meie on loodud oma
kodu.

Ja meie noored,
peame seda pühima
põidatav, et meie
kodu laual kasvab

Lõngas

M.

13

Udskab julle
herm.

Daar, naar hund,
puber lewad hund
Eke mu.

Rougend, sigis herm.
Udskab julle herm
Eke sum. —

X

AK

Mõnda koosolekute

Koosoleku juhataja kohus on koosolek avada, siis päevakord kindlalt määrata. Edasi oleks koosoleku juhatajal, sõnavõtjate ja vaielduste kõrgu juhtimine, kuid sõõljevures peab ta erapealest asja peäle vaatama.

Koosoleku juhataja kehvad hädid.

Kui koosoleku juhataja

Wosel kirjuti-
tin novelli.

Ceset kirjutin novelli,
(Laulat karbiisi sampo,
Sures varhas kramp) —
"Minaise - ja minu tuttaa ally."

Hommikul seda lugesin,
(Laval primus masin,
Ning teie lasin) —
Esimesest jaost: „Cenaqa elasin.“

Õhtul novellist mõttesin —
(Eilav, kus
kui sees rist paeluss...) —
Oisy on halb — paber kivi diskasin. —

18 nov 24.

Onnu Kirbe.

SAATANA ROOJA

Harjoitella elämästä.
No. 1000

Saatanan valloitus ei johdeta
 kukaan, nide miltäkin kii-
 mous sinä, kalle klinge la-
 peltab. Saatanan on
 kukaan tot. Joiden on
 onkari, on pole onus ved
 jehust kano klinge kalle-
 soomisele.

Soetan juba kõige
 suurele! Kõik inimesed
 vaituses. - Kõik kinnis
 on hoiatav raskus,
 isalad on kahvata-
 no nõuga lii puu katra-
 di.

Tähtsust on kõik
 inimese märgatav
 tegusid.

Tähtsust on meelepa-
 rade, et peate inimesi
 nende huvatust.

Kõik poistusel sõber-
 lab kuni. Sõbrustab,
 et valgustada inimese
 meeli.

Oga inimesed on

inimesed ja need ükstei-
selt ei hooli.

Lo tehes sõnavad
ja saadavad omi kätte
pilke alla, et kaotund-
must avaldava inimestele
sõnata peetakse nende
järele ja hõlleb...

Jõu hõlleb ja ei
naema. — Nõuab
nii et meid võisid tema
hümsast, I nõuab.

Ku ehmatab ja
lõmbab omale kätte
ette, et mille nõuab
sõnatales kes oisult
kurjust külvab.

Saatan naerab oma lüua-
 aegse loofuse ja ootuse
 tõe murekuse.

— „No seltsimees, miks
 naerad? Miks rõõmustad!
 Pole näinud sind kunagi
 nii rõõmsana. Pääd!
 Vei! — Nii küsib lalt,
 tema seltsimees Surn,
 kes on käimas samal teel
 kus peatus Saatan.

— „Miks ei peaks
 ma rõõmustama, kui sõ-
 heb tõe tõna mu
 loofus, mu lüuaaegne
 ootus. Ent veel selleks
 on mul vaja Sinu abi.“

"Räägi, mis on su heatus,
mis on su ootus. —

Saad ehk läbi üsinda!"

"Oh ei, ma olen selleks
võimatu!" —

"Kõik oka olen sinugi
siis võimatu." —

"See võim on sinu käes!"

— "Kuidas oleks sa saanud
siis, kui mina poleks tulnud!"

— "Ma oleks sind ühes
otsinud, ja siis ikkagi
lõide jäänud oma
palaani. —

Tõrgrub.

22

TÄÄ

Jasa tõuseb tuulekana,
Puhub purjed paisuma!
Jasa! — väike paadikana
Palju kullt ei kannata.

Jasa õhtul öiekesta
Suudleb õrnalt kastatilk.
Jasa! — igavest ei lesta
Armurikas silmapilt.

23

Tasa laulab linnukene
Õhtu hilja haavikus.
Laula, laula, - üüräkene
On ju armu soovastus.

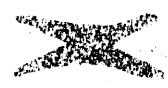
Tasa kostab õnn siin ilmas,
Tasa kasvab armastus;
Tasa paisub pisar silma
Kui meid rõhub kurvastus.

Dail 1924

D. H.

Handel, handel met
dat een
rijnen loze.

Gen. Boudjo raul
igo wilsen loek
de noor!

Maand noodde buid
okub vohu loz
de suu.

Algod kevad koro
boordak jille beuro
de nu...

Mörls.
1923

Okk stroof.

26.

Enne võtab ja milleki asja
ole nõuqib - siis peda
ja kui kolmas isik asjast
võidakine.

Koostelu juhataja
vastu võib küll ka pro-
testeerida / vormitse külje
ole. Kuid ainult pööle
Koostelu lõpetamist.

Tei läbiräärtimised
kuna enese tegutsi puu-
dutarad, annab ta juha
tamise ajutiselt asemile
kätte

Juhataja parandab
lõneleiate faktilised
vead — juhib tähelepanu
rõhkiigast või loodu-
korvast ja astumiste,
või peatavast lõwa-
le kaldumiste pealt, —
lõneleiaid niisugusel
korral peatades.

Juhataja võib ka
koosolekul oleja sõna
õra võtta, kui selleks
võib juuri on.

Tead korraldusi korra-
rikkujate korraldamiseks
koosolekult.

Väljast

Ilma koosoleku kohta ei
tehi keegi üle keha
korra üle kättemise
üle rääkida, maha
arvatakse liht salatused,
ja kinnitatakse aruandja,
— kellele ka viimane
sõna antakse.
Kui sõna pikkuse
üle otsustatakse pole,
võib ilma ajapiirata
rääkida.

Kui juhataja kellegi tei-
saga ühel ajal ühesse tõuseb,
siis jääb juhatajal kõne-
alises eesõigus.

Juhataja ei tohi
mitte kõnelejat segada,
ta peab ka kõiki kaitse-
tama, kes kõnet küsi-
musega, ettepanekutega
või vahelotsimisega segada
katsuvad.

Lubatud on,
kõnelejat sõnade proto-
kollis võtmise ehk "päeva-
korra puhujure"

hüüdega peatada.
Eetilise juhtumisenä on
"isiklikud seletused".

Tehotaja saanud ei kõi
mitte aruandmise alla, keegi
ei või kalle mingisuguseid
mõeldusi teha, kõiki teha
korraldusi peab teitma.

Temaloo järgnised koris-
lused teavitada
mõelduste ja soovituste tege-
mise ja korrata teinudine.
Kesksekselt ehk seltsist
välja heidmine. /Võiguse
Haks nõu and koosoleku
määratamisk. /

Koosoleku lõpetamise
ettevõtteks kui ta tege-
sõid liikatud, võib ovesti-
alles peate mõne küsi-
mise aruandele kulla.

"KAKS PÜVD"

Üks suur ja teine väike
pisikene libakiltukene.

Üks suur — tohutu —
hirmu õrask, side; teine
meeldiv — elu-võrskte loo-
sakas, rahelise jumisk
kurni viinase teheni, kll-
vest kurni viinase revari.

Nad hõlvavad kurnu
ja võistlevad.

Kumb võidab?

Esimene, küll. tohutu, hoig-
lane, tehenid hõlvased —
kurnid hõlgane. —

Teine, vaid sooviseb elu-
mahlust ... Kumb võidab?

Kumb? Kumb?

Heino.

Õpilane: "Nüüd võib muidagi teha, "Direktori" pole enam!"
"Hojamaani" / Leppi vibutades /
"Küll ma sulle näitan — nüüd olen mina direktor!"

Õpetaja: Esperanto kohta
"Kes arvab, et ükskord esperantofonide lähed — see mingi "fai" — tule" ja ostku ka mõne vana kroomi kooki.

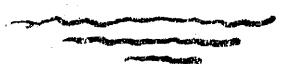

Kirjandustused:

J. H. — Osa Tere töist
ilmuvad järgmistes
„Nooruse“ numbrites.

Otto Stroof — „Refleksid“
ilmub järgmises
„Nooruses“

A. O. Oksa — „Pall“ — ilmub
edasipeet.

Teinekord.

1. Saateks. Nooruri Toimetaj.
2. Noortele. H. R.
3. Tõrvida devot oega, et
oma tuleviku eivõnne
kindlustada. A. C.
4. Tõikob jalle tuum. Otto Stoop
5. Otsel kirjutiin novelli —
6. Soolana rõõm. Annu Kurbe.
A. O. Otsla.
7. Tõsa. B. R.
8. Nõnda koosolekutest. J. K.
9. Kõrs puud. Heino.
10. Naljad.

Vastutav toimetaja: Ed Kleener.
Väljaandja: Tall. Õp. Seminaari
Kõrskus-Õpevõrg.

